

Seyyah Gözyaşı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Eylül 2019

Pangaltı'da ölümü çağıran bir şiir olurum bazen,
Suskuyla güme giden eğri bir çan ağacı
Camların buğulandığı mavi bir sevda belki de
Başımın tacı her ölümlü şiirde
Ölümsüzlüğü kutsayan bir başkaldırı
Elbette şairin eremediği o mevkide
Huzura biat bir sünepe şarkı
İzdiham nedeni gölgelerin
Bilmem nereye erecektir eli rahmetin?

Hüznü ıskalarım kimi zaman
Islıklandığım tan vakti
Güneşin de meşrebi her mavi bulut
Künyesinde şehir yazan izdiham
Sehven ölümün kutlayan bir araz belki de aşkın hikmeti.
Defolu düşleri takriben öldürdüğüm bin sene evveli
Yaşımın yasımın izdihama sürüklendiği
Metazori bir iklim
Devşirme acıların sönük ferî ile
Yaylım ateşine tutulduğum bir şiir vakti.

Elemi neresinden dönsen kardır diyen,
Aşkın kurgulandığı yarı sitemli nizam
Bir öncü iken şiir kimi zaman
Yenilginin de hurafe olduğu her şer vakti.

Kibriti çakıp da alev alan yalnızlık
Bir sürü bir yaygara bir sitem
Sözcüklerin bulut olduğu her çağla vakti
Surlara sızan ihanet
Şehrin dökümlü eteklerinde şiire duyulan hayranlık
Şair olmanın da hicvi bürümüşken gözlerimi.

Şaşalı bir ölüm dilediğim
Kimi zaman düşüp de yollara sevgiyi dilendiğim

Közün otağı;
Pervazında hürmet;
Sarkacı varla yok arası bir muhabbet
Elbette yürek ehli soytarı bir cümlede
Yüz göz olduğum her mutlak acı.

Sırlara döküp de serleri
Kuşlun vakti giyindiğim ne ki?
Ellerimde yüreğin feneri
Gözlerimde kör nokta
Aşkla merhametin sırnaştığı bunca kelimada
Başına buyruk bir gölge sözüm ona
Yana yakıla sürüklendiğim insanlık yolunda.

Yetemediğim elbette gerçek
Yetecek olmakla ereceğim saadet
Bir nüktedan imleç
Nasıl ki sitemkâr dünün közüne
Aşkla yıkadığım sefil benliğim
Yüzü suyu hürmetine bedeller ödediğim
Her masum şafak gebe iken galibiyete
İnsanlık dilinde sönmeye yakın yüreğin ateşi.

Haznesinde yangına meyyal seyyah gözyaşı
Sözcük denizinde dizilirken her satır başı.
Bir keramet yüklenip
Azabın eşliğinde yürek
Kayıpların nazarında bulut kadar hafif
Yüreğime dokunan fellek fellek.

Aşkın nazarında kinayeli bir dokunuş
Şifahen sevip yanılmaya ne hacet?
Gönül gözü kor bir hece
Aşkın sözcük panayırında ıslıklandığı
Yalan mı yani sevginin mecazı
Yüreği kıyarken saklı her vecizede?

Niyazın sultanı beylik bir nazarla
Sıkışıp da köşeye

Maruzat bellediğim her aksanı
Titretirken yürek sesiyle
Sıfatlar araz; sözcükler kepaze
Öznesi kimi zaman yasaklı bir hece
Sevgiyi d/okurken her ölümlü bedende.